

Загубило сонце коромисло,
беручи місяцем воду,
в полі осінньо-пожовклому, між околків...
Граючись, трави, у коників,
спіткнувшись, упали до озера:
– Гей, гукають, прозорість!
Гуляймо до нового сонця!